

ADVIES Nr. 2.214

Zitting van dinsdag 27 april 2021

Tijdelijke uitbreiding van het aantal dagen zonder onderwerping aan de sociale zekerheid voor de vakantiemonitoren – Ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van artikel 17 van het koninklijk besluit van 28 november 1969

x x x

3.222

ADVIES Nr. 2.214

Onderwerp: Tijdelijke uitbreiding van het aantal dagen zonder onderwerping aan de sociale zekerheid voor de vakantiemonitoren – Ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van artikel 17 van het koninklijk besluit van 28 november 1969

Bij mail van 27 maart 2021 heeft de heer F. Vandenbroucke, minister van Sociale Zaken, de Nationale Arbeidsraad om advies gevraagd over een ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van artikel 17 van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders.

Die aanpassing strekt ertoe voor 2021 het aantal dagen waarin afgeweken wordt van de onderwerping aan de sociale zekerheid voor de vakantiemonitoren en -animatoren bedoeld in artikel 17, § 1, eerste lid, 1°, 3°, 4° en 5° van het voornoemde koninklijk besluit, van 25 op 50 te brengen.

De commissie Individuele Arbeidsverhoudingen – Sociale Zekerheid werd met de bespreking van de problematiek belast.

Op verslag van die commissie heeft de Raad op 27 april 2021 het volgende advies uitgebracht.

x x x

ADVIES VAN DE NATIONALE ARBEIDSRAAD

I. ONDERWERP VAN DIT ADVIES

Bij mail van 27 maart 2021 heeft de heer F. Vandenbroucke, minister van Sociale Zaken, de Nationale Arbeidsraad om advies gevraagd over een ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van artikel 17 van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders.

Die aanpassing strekt ertoe voor 2021 het aantal dagen waarin afgeweken wordt van de onderwerping aan de sociale zekerheid voor de vakantiemonitoren en -animatoren bedoeld in artikel 17, § 1, eerste lid, 1°, 3°, 4° en 5° van het voornoemde koninklijk besluit, van 25 op 50 te brengen.

In de adviesaanvraag staat dat de maatregel tijdelijk en uitzonderlijk is en wordt ingegeven door de gezondheidscrisis. Volgens de door beleidscel van de minister verstrekte informatie gaat het er immers om tegemoet te komen aan de doelstelling om zoveel mogelijk monitoren te kunnen inzetten voor de vakantiecampen tijdens de paas- en zomervakantie teneinde te voldoen aan de gezondheidsmaatregelen. De social distancing en de hygiënemaatregelen hebben tot gevolg dat de werking van die activiteiten grondig is aangepast. Aangezien met kleinere groepen moet worden gewerkt, moeten meer plaatsen worden gevonden en uitgerust en moeten meer monitoren worden aangevoren.

Volgens de adviesaanvraag is het aantal personen dat bereid is om als monitor te werken, echter niet onbeperkt. De goede werking van die initiatieven komt dus in het gedrang. Dat gaat ten koste van het welzijn van de jongeren en hun ouders, meer bepaald van hen die verplicht zijn te telewerken door de gezondheidscrisis.

II. STANDPUNT VAN DE RAAD

- A. De Raad heeft kennis genomen van het voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit en de uitleg die verstrekt werd door de beleidscel Sociale Zaken, die hij bedankt voor haar medewerking. Hij kan akkoord gaan met de dubbele doelstelling die de maatregel nastreeft, namelijk tegemoetkomen aan de grotere nood aan ontspanning voor jongeren en hun families in de huidige gezondheidscontext en een goed verloop van de vakantiecampen, waarvan de werking door de gezondheidscrisis in het gedrang komt, mogelijk maken.

Omwille van de opgelegde extra gezondheidsregels (social distancing, bijzondere hygiënemaatregelen en beperking van de omvang van de groepen) moet er momenteel over meer monitoren kunnen worden beschikt, wat het quotum van 25 dagen per jaar waarin artikel 17 voorziet, niet toestaat als de gezondheids crisis zou aanhouden.

De Raad neemt op een positieve manier nota van het feit dat de maatregel wordt ingevoerd via artikel 17 van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, wat de mogelijkheid openlaat voor latere werkzaamheden rond die regeling. Daardoor wordt het verenigingswerk vermeden, aangezien hij hiertegen inhoudelijk nog steeds hevig gekant is.

- B. Hij kan het alleen opvatten als een positief signaal dat de regering de verbintenis van de Raad steunt die hij in zijn eerdere adviezen is aangegaan om via voornoemd artikel 17 een alternatieve mogelijkheid te vinden voor het opzetten van een globaal kader ter vervanging van de wet van 24 december 2020 betreffende het verenigingswerk, en dit tegen uiterlijk 1 januari 2022.

- C. In het verlengde daarvan kan de Raad akkoord gaan met voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit in de mate dat het wil tegemoetkomen aan een gericht probleem dat zijn oorsprong vindt in de gezondheids crisis. In dat verband moet het gaan om een tijdelijke en uitzonderlijke maatregel die beperkt is tot 2021 en die geen precedent mag scheppen. Volgens de Raad wordt de maatregel afgekondigd vanuit een voorzorgsprincipe voor de goede werking van de vakantiecampen teneinde tijdelijk de onzekerheden op gezondheidsvlak te ondervangen, die er momenteel nog zijn en waarvan de gevolgen onvoorspelbaar en onzeker blijven.

In dit verband herinnert hij eraan dat hij altijd wil voorkomen dat reguliere arbeid wordt verlegd naar statuten die geen sociale bescherming bieden. Er moeten bijgevolg voldoende garanties zijn om verdringing van reguliere arbeid te vermijden, met name via deze aangepaste specifieke regeling. Hij is daarbij van oordeel dat de federale, gefedereerde en lokale entiteiten geresponsabiliseerd moeten worden, wat de kwestie doet rijzen van de beschikbare budgettaire middelen om de tewerkstellingscapaciteit voor reguliere werknemers in de vakantiecampen te verhogen.

Verder benadrukt hij dat de ingevoerde maatregel geen voorwendsel mag zijn om de situatie van bepaalde werknemers uit de sector meer precair te maken. Hij vraagt dan ook dat deze tijdelijke regeling gepaard gaat met voldoende garanties zodat de reguliere tewerkstelling in de sector niet vermindert.

De Raad wijst er bovendien op dat het toepassingsgebied van de maatregel ruimer lijkt dan de ratio legis ervan. Ze beoogt niet alleen de monitoren van jeugdages, sportkampen en activiteiten op speelterreinen, zoals werd aangekondigd in de adviesaanvraag. Aangezien het gaat om een tijdelijke en uitzonderlijke maatregel wenst de Raad dat het toepassingsgebied van de maatregel beter omschreven wordt. Hij stelt dan ook voor die te herschrijven door een nieuw lid toe te voegen aan artikel 17 en de volgende formulering te gebruiken:

“In afwijking van het eerste lid worden voor het jaar 2021 de werkgevers en de werknemers bedoeld in 1°, 3°, 4° en 5° van het eerste lid onttrokken aan de toepassing van de wet, voor zover de betrekking in de loop van het kalenderjaar niet meer dan 50 werkdagen overschrijdt, bij één of meer werkgevers en dit beperkt tot de activiteit van begeleiding van georganiseerde vrijetijdsinitiatieven voor kinderen en jongeren tot en met 18 jaar tijdens de schoolvakanties”.
